

عنوان مقاله:

پیشنهاد تغییرات جزئی در نمودار تکامل شورابه، ارائه شده توسط آگوستر و هاردی با بررسی شورابه دریاچه مهارلو

محل انتشار:

فصلنامه علوم زمین، دوره 16، شماره 63 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فرج اله فیاضی - دانشگاه تربیت معلم، گروه زمین شناسی، تهران، ایران

محمد نخعی - دانشگاه تربیت معلم، گروه زمین شناسی، تهران، ایران

راضیه لک - دانشگاه تربیت معلم، گروه زمین شناسی، تهران، ایران سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، گروه زمین شناسی دریایی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

دریاچه مهارلو یک حوضه رسوبی درون قاره ای بسته در جنوب باختر ایران است. وسعت دریاچه حداکثر ۲۸۰ کیلومترمربع و ژرفای میانگین آن در زمان پیرآبی ۵/۱ متر است. سطح آب دریاچه متأثر از حجم آبهای سطحی و زیرزمینی وارده به آن، بارندگی در سطح دریاچه و میزان تبخیر است. تیپ آبهای وارده به دریاچه به طور عمده سولفاتی و بیکربناتی و متأثر از سازندهای زمین شناسی حوضه آبریز است. بررسی روند تکاملی دریاچه مهارلو با کمک داده های منتشر شده از سال ۱۳۵۴ تا ۱۳۸۱ و نتایج حاصل از تجزیه تعداد ۲۳۰ نمونه برداشت شده مربوط به سه وضعیت خشک، کم آبی و پر آبی (تابستان ۱۳۸۰، تابستان ۱۳۸۱ و بهار ۱۳۸۴) انجام گرفته است. تیپ شورابه در دوره های زمانی کوتاه مدت بسیار متغیر است. در مسیر تکاملی شورابه ابتدا مقادیر Na و Cl افزایش می یابد و تیپ شورابه از نوع Na-Mg-Cl می شود. در ادامه تبخیر و کاهش تراز آب، هالیت ته نشست می کند و مقدار سدیم و کلر کاهش می یابد و تیپ شورابه از نوع Mg-Cl-SO₄ می شود. اما مسیر تکاملی شورابه هنوز ادامه داشته و با ادامه تبخیر، شورابه از نوع Mg-SO₄-Cl می شود. مسیر تکاملی شورابه دریاچه مهارلو در مسیر III نمودار تکامل شورابه ها است در نتیجه آبهای غالب وارده به حوضه، می بایست از نوع Ca+Mg HCO₃ < باشد. در حالی که در شرایط کنونی آبهای وارده و قابل مشاهده به دریاچه اغلب از نوع <HCO₃ Ca+Mg است علت آن آبهای بیکربناتی غیر قابل رویتی است که به صورت چشمه های کارستی از بستر دریاچه وارد آن می شود. به نظر می رسد، از محل گسل در کف دریاچه آبهای بیکربناتی خارج می شود.

کلمات کلیدی:

نمودار تکامل شورابه، شورابه، دریاچه مهارلو، ژئوشیمی شورابه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1383642>

